

DECIZIE**În numele legii**

07 noiembrie 2017

mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curţii de Apel Chişinău în componenţa :

Preşedintele şedinţei de judecată Cobzac Elena

Judecătorii Ouş Ludmila şi Teleucă Stelian

Grefierul Ustroï Dina

Cu participarea

Procurorului Bradu Valentina şi Ivanov Mihail

Avocatului Ursu Nicolae

Judecând în şedinţa publică, în ordine de apel, apelul declarat de către avocatul Ion Vicol în interesele inculpatului XXXXXXXXXXX Gheorghe, inculpatul XXXXXXXXXXX Gheorghe, acuzatorul de sta, procuror în Procuratura anticorupţie, Mihail Ivanov, si apelul suplimentar a avocatului Munteanu Anatolie în interesele inculpatului XXXXXXXXXXX Gheorghe, împotriva sentinţei Judecătoriei Buiucani mun. Chişinău din 06 iulie 2015, în cauza penală de învinuire a lui: XXXXXXXXXXX, născut la data de xxx mai 19xx, originar din raionul Floreşti, s. Cuhureştii de Jos, domiciliat în mun. Chişinău, str. X. XXXXX xx xx, cetăţean al RM, deţine cetăţenie română, nesupus militar, cu studii superioare, fost director general al Agenţiei „XXXX, anterior nu a fost condamnat, pensionar, nu are persoane la întreţinere, deţine distincţia de stat, ordinul „ Znac pociota ", de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. b), d) Cod penal,

Procedura de citare legal executată.

Termenul de examinare a cauzei: Prima instanţă: 22.07.2014 - 06.07.2015; Instanţa de apel: 28.17.2015 - 15.02.2016; Instanţa de recurs: 26.04.2016 - 18.10.2016; instanţa de apel rejudecare: 09.12.2016- 07.11.2017;

Asupra apelului, Colegiul Penal,—

CONSTATĂ:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 06 iulie 2015, XXXXXXXXXXX Gheorghe a fost recunoscut vinovat si condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, la 6 (şase) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii publice pe termen de 3 (trei) ani.

Acţiunea civilă înaintată de procuror a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

1.2 Pentru pronunţarea sentinţei, prima instanţă a constatat în fapt, că inculpatul XXXXXXXXXXX Gheorghe, deţinând în baza Hotărârii Guvernului nr. 638 din 04 noiembrie 2009, funcţia de Director General al Agenţiei „Moldsilva", având calitatea de persoană cu funcţie de demnitate publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (3) Cod penal, în timpul îndeplinirii obligaţiilor de funcţie, contrar prevederilor art. art. (2) alin. (1), 6 alin. (4) al Legii nr. 91 din 05 aprilie 2007 „Privind terenurile proprietate publică si delimitarea lor", art. 8 Codul silvic, intenţionat a săvârşit acţiuni care depăşesc în mod vădit limitele drepturilor si atribuţiilor acordate prin lege, în următoarele împrejurări.

La 10 noiembrie 2010, XXXXXXXXXXX Gheorghe acţionând cu intenţie directă, fiind conştient despre faptul că conform prevederilor art. 18 alin. (1) Codul silvic, atribuirea terenurilor din fondul forestier pentru edificarea obiectelor (sedii de ocoale si cantoane silvice, blocuri de producţie, construcţii, locuinţe, linii de comunicaţii etc.) în scopuri ce ţin de gospodărirea fondului forestier se efectuează de autoritatea silvică centrală de comun acord cu autorităţile administraţiei publice locale, aflându-se în sediul Agenţiei „Moldsilva", amplasat pe adresa mun. Chişinău, bd. Ştefan cel Mare şi Sfânt nr. 124, a emis ordinul nr. 279p „Despre asigurarea angajaţilor ramurii silvice cu spaţiu locativ", prin care s-a alocat un sector cu suprafaţa de 7,8 ha din cadrul trupului de pădure „Aeroport" al ocolului silvic Durleşti, (parcela 107 A. B. C. D.) din cadrul ÎS „Chişinău" pentru construcţia caselor individuale de locuit angajaţilor Institutului de Cercetări şi Amenajări Silvice - 2,2 ha, Întreprinderea pentru Silvicultură Chişinău - 1,4 ha, aparatului Central al Agenţiei „Moldsilva" şi Comitetului Executiv al Federaţiei „Sindsilva" - 1,49 ha, obligând directorul ÎS „Institutul de Cercetări şi Amenajări Silvice", Galupa Dumitru, să organizeze şi să desfăşoare lucrările de proiectare a organizării interioare a teritoriului pentru complex.

Ulterior, la 29 decembrie 2011 şi la 18 decembrie 2012 întru executarea ordinului

ilegal emis de XXXXXXXXXXX Gheorghe, ÎS „Institutul de Cercetări şi Amenajări Silvice" a achitat suma de 120,7 mii lei pentru lucrările topografo-geodezice şi prospecţiuni inginerico-geologice efectuate la obiectul denumit „Cartier locativ din com. Băcioi".

2. Procurorul, a contestat cu apel sentinţa, solicitând casarea acesteia în latura civilă, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei

notarii prin care sa ne admisa acțiunea civila mandata de procuror in interesele statului, cu incasarea din contul inculpatului in beneficiul statului a sumei de 120708 lei, cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea cererii a invocat, că deși prima instanță în conținutul sentinței a

constatat vinovăția inculpatului XXXXXXXXXX Gheorghe în săvârșirea infracțiunii excesul de putere, acțiuni soldate cu urmări grave, manifestate prin cauzarea unui prejudiciu în proporții deosebit de mari, greșit a concluzionat că nu este probată temeinicia încasării prejudiciului, având în vedere că suma nu a fost însușită de acesta.

Totodată a indicat, că soluția primei instanțe referitor la respingerea acțiunii civile din motivul lipsei temeiurilor de drept de adresare a procurorului în interesele statului cu o acțiune civilă către inculpat în vederea reparării prejudiciului cauzat, vine în contradicție cu însuși faptul recunoașterii inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Mai mult, temeiul înaintării acțiunii civile rezidă din prevederile art. art. 51 alin. (2) pct. 2), 220 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 71 alin. (3) lit. c) Cod de procedură civilă, art. 1398 Cod civil, iar interpretarea făcută de prima instanță vine în contradicție cu aceste norme.

Subliniază, că drept urmare a emiterii ilegale a ordinului nr. 279p, ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” i-au fost transferați bani în sumă de 120708 lei, iar acesta nu poate fi obligat la restituirea banilor, deoarece au fost achitați în baza unei obligații contractuale.

2.1. Avocatul Vicol Ion în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat că, partea apărării în susținerile verbale nu a apreciat critic declarațiile martorilor acuzării, dar a insistat că aceste declarații la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești dovedesc lipsa în acțiunile inculpatului a componentei de infracțiune.

Potrivit materialelor dosarului, s-a stabilit lipsa procesului-verbal de constatare a infracțiunii, ceea ce conform art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, constituie temei de încetare a procesului penal.

În opinia apărării, ordonanța de pornire a urmăririi penale este afectată de nulitate, precum și toate acțiunile procesual penale întreprinse de organul de urmărire penală, urmând a fi excluse din probatoriu procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală, a documentelor invocate în sentință potrivit art. 94 alin. (1), (8) Cod de procedură penală.

Cu referire la jurisprudența CEDO și Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010, menționează că calitatea de bănuț a lui XXXXXXXXXX Gheorghe a început la 18 februarie 2014, respectiv acesta urma a fi pus sub învinuire până la data de 18 mai 2014 și nicidecum la 09 iulie 2014, după expirarea termenului.

Or, punerea sub învinuire a persoanei după expirarea termenului, generează o încălcare substanțială a prevederilor art. 4 Protocolul 7 CEDO, art. 14 alin. (7) din Pactul internațional și art. 22 Cod de procedură penală.

În opinia apărării, acțiunea de semnare a ordinului nr. 279p din 10 noiembrie 2010, nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal.

Totodată, prima instanță greșit a reținut că prin ordinul nr. 279p din 10 noiembrie 2010 inculpatul a inițiat o procedură de înstrăinare a terenului cu suprafața de 7,8 ha, fiind „vag”, că alocarea terenului ar fi urmat cu asigurarea cu spațiu locativ a angajaților AS „Moldsilva” și ultimii ar fi devenit proprietarii imobilelor, cu ulterioara radiere a terenului din proprietatea statului.

2.2. Inculpatul, a depus cerere de apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cererii a invocat, că din conținutul sentinței nu rezultă natura prejudiciului, cuantumul, persoana prejudiciată și caracterul urmărilor cauzate.

Totodată, nici în unul din dispozițiile de plată privind transferurile efectuate de ÎS „Institutul de cercetări și amenajări silvice” sau din contractele încheiate cu furnizorii serviciilor topografico-geodezice nu se face trimitere la ordinul emis.

Prima instanță în mod inexplicabil a indicat că AS „Moldsilva” a fost prejudiciată prin transferul efectuat ÎS „Institutul de cercetări și amenajări silvice”, însă acest fapt nu a fost probat, or, martorii Botnari Fiodor și Grosu Radu, au declarat lipsa prejudiciului efectiv cauzat instituției.

Inculpatul consideră că ordinul emis este legal și art. 18 Cod silvic îi permite directorului să aloce teren pentru edificarea obiectelor, în scop ce ține de gospodărirea fondului forestier.

A relevat, că nu deține informație despre transferurile din 29 decembrie 2011 și din 18 decembrie 2012, deoarece la acea perioadă era în demisie, iar instanța de judecată nu a stabilit persoana responsabilă de transferul mijloacelor financiare.

Consideră că ordinul imputat nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare, deoarece este în vigoare și nu a fost contestat prin prisma Legii contenciosului administrativ.

A mai invocat, că atât organul de urmărire penală cât și prima instanță au copiat integral concluziile discutabile și nejustificate ale Curții de Conturi, fără ca să constate adevărul nemijlocit, ignorând explicațiile martorilor, a inculpatului, interpretând eronat conținutul documentelor anexate la dosar

Conform pct. 4 al ordinului 279p directorul ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” urma să asigure participarea specialiștilor în domeniu la formarea caietului de sarcini necesar pentru proiectarea complexului locativ-social, pentru lucrătorii din ramura silvică, precum și organizarea și desfășurarea lucrărilor de proiectare a organizării interioare a teritoriului pentru complex (ridicări în plan, elaborarea planurilor, schițelor primare). Toate sarcinile date sunt proprii genurilor de activitate al Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice și urmau a fi efectuate cu specialiștii institutului.

Nici o prevedere a ordinului în cauză nu îl obligă pe directorul institutului să contacteze careva servicii, să finanțeze careva acțiuni, să efectueze careva plăți, transferuri, să efectueze careva licitații.

În sentință se face referire la lipsa acordului autorităților publice locale la atribuirea terenurilor, însă acest acord nu era necesar la momentul emiterii ordinului.

2.3. Avocatul Munteanu Anatolie în numele inculpatului, a depus apel suplimentar, solicitând casarea sentinței cu emiterea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive a infracțiunii și respingerea acțiunii civile.

În argumentarea cerințelor a invocat, că sentința este contrară prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, fiind neîntemeiată și nemotivată.

Constatarea precum că Agenția de Stat „Moldsilva” a fost prejudiciată cu 120708 lei, este incorectă și contravine probelor administrate în cadrul procesului penal.

Atât partea acuzării cât și instanța de judecată au administrat unilateral probele, cu încălcarea prevederilor art.100 Cod de procedură penală, potrivit cărora colectarea și verificarea probelor urmează a se efectua cât în defavoarea atât și în favoarea inculpatului.

Totodată, constatarea Inspecției financiare din subordinea Ministerului Finanțelor al R. Moldova formulată în actul privind rezultatele inspecției financiare tematice efectuate la ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” precum că nu poate fi stabilită o delimitare clară a surselor de proveniență a mijloacelor achitate de către ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” și ÎS „Iprocom” constituie o serioasă piedică spre afirmarea că ar fi fost prejudiciat interesul public.

Mai mult, nu este întemeiată nici constatarea instanței referitoare la obligarea directorului ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice”, Galupa Dumitru de a desfășura lucrări de proiectare, deoarece organizarea și desfășurarea lucrărilor de proiectare pentru Complexul locativ social pentru lucrătorii din ramura silvică urma să fie efectuat de către directorul Întreprinderii pentru Silvicultură Chișinău, Boaghie Dionisie.

A remarcat, că rechizitoriul nu conține prevederi potrivit cărora XXXXXXXXXXX Gheorghe ar fi învinuit de cauzarea prejudiciului AS „Moldsilva”, astfel învinuirea adusă acestuia ca act procesual este întocmită cu grave abateri.

La fel, învinuirea înaintată lui XXXXXXXXXXX Gheorghe nu conține date referitoare la motivul din care a acționat făptuitorul, scopul urmărit și consecințele acțiunilor pretinse a fi ilegale, precum și în ce quantum a fost prejudiciat interesul public, care drepturi ocrotite și de care lege, ale căror persoane fizice sau juridice au fost încălcate.

În opinia apărării, prima instanță a pronunțat o sentință de condamnare fără a fi demonstrată prezența semnelor infracțiunii: vinovăția, prejudiciul, legătura causală între fapt și consecință, fiind bazată pe presupuneri.

Consideră că procesul penal s-a desfășurat cu încălcarea art. 6 § 1, 3 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu grave abateri de la legislația procesuală penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, a fost respins apelul procurorului, admise apelurile avocaților XXXXXXXXXXX și Munteanu

Anatolie în numele inculpatului, precum și a inculpatului XXXXXXXXXXX Gheorghe, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXXXXXXXX Gheorghe a fost recunoscut vinovat în baza art.328 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

4. Procurorul, a declarat recurs în temeiul art.427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

4.1. Inculpatul, a declarat recurs ordinar fără a invoca un anumit temei pentru declararea recursului din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate la caz cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2017, au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul adjunct al procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău, Popov Oleg și de inculpat, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui XXXXXXXXXXX Gheorghe Simion și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. În ședința instanței de apel, **acuzatorii de stat** Bradu Valentina și Ivanov Mihail au susținut apelul declarat pe motivele invocate, solicitând admiterea acestuia, cu respingerea apelurilor declarat de către avocatul Ion Vicol, inculpatul XXXXXXXXXXX Gheorghe și apelul suplimentar a avocatului Munteanu Anatolie în interesul inculpatului XXXXXXXXXXX Gheorghe.

6.1 Avocatul Ursu Nicolae și **inculpatul** XXXXXXXXXXXX Gheorghe au solicitat respingerea apelului acuzatorului de sta ca nefondat, cu admiterea apelurilor depuse de către avocatul Ion Vicol, inculpatul XXXXXXXXXXXX Gheorghe, si apelul suplimentar a avocatului Munteanu Anatolie în interesele inculpatului XXXXXXXXXXXX Gheorghe.

7. Judecând apelul în contextul verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate pe baza probelor și a tuturor materialelor dosarului examinate de prima instanță și cercetate suplimentar în instanța de apel, sub toate aspectele, complet și obiectiv, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, în raport cu motivele apelului, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, Colegiul penal conchide de a respinge apelul acuzatorului de stat, a admite apelurile declarate de către avocatul Ion Vicol, inculpatul XXXXXXXXXXXX Gheorghe, si apelul suplimentar a avocatului Munteanu Anatolie în interesele inculpatului XXXXXXXXXXXX Gheorghe, casează sentința atacată și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXXXXXXXXX Gheorghe se achită de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolului.328 al.3 lit. b) d) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

7.1..Audiind părțile, verificând prin citire probele cercetate în cadrul primei instanțe, Colegiul penal **c o n s t a t ă**:

XXXXXXXXXX Gheorghe, se învinuiește pentru faptul, că deținând în baza Hotărârii Guvernului nr. 638 din 04 noiembrie 2009, funcția de Director General al Agenției „Moldsilva”, având calitatea de persoană cu funcție de demnitate publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (3) Cod penal, în timpul îndeplinirii obligațiilor de funcție, contrar prevederilor art. art. (2) alin. (1), 6 alin. (4) al Legii nr. 91 din 05 aprilie 2007 „Privind terenurile proprietate publică si delimitarea lor”, art. 8 Codul silvic, intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor si atribuțiilor acordate prin lege, în următoarele împrejurări.

La 10 noiembrie 2010, XXXXXXXXXXXX Gheorghe acționând cu intenție directă, fiind conștient despre faptul că conform prevederilor art. 18 alin. (1) Codul silvic, atribuirea terenurilor din fondul forestier pentru edificarea obiectelor (sedii de ocoale si cantoane silvice, blocuri de producție, construcții, locuințe, linii de comunicații etc.) în scopuri ce țin de gospodărirea fondului forestier se efectuează de autoritatea silvică centrală de comun acord cu autoritățile administrației publice locale, aflându-se în sediul Agenției „Moldsilva”, amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 124, a emis ordinul nr. 279p „Despre asigurarea angajaților ramurii silvice cu spațiu locativ”, prin care s-a alocat un sector cu suprafața de 7,8 ha din cadrul trupului de pădure „Aeroport” al ocolului silvic Durlești, (parcela 107 A. B. C. D.) din cadrul ÎS „Chișinău” pentru construcția caselor individuale de locuit angajaților Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice - 2,2 ha, Întreprinderea pentru Silvicultură Chișinău - 1,4 ha, aparatului Central al Agenției „Moldsilva” și Comitetului Executiv al Federației „Sindsilva” - 1,49 ha, obligând directorul ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice”, Galupa Dumitru, să organizeze și să desfășoare lucrările de proiectare a organizării interioare a teritoriului pentru complex.

Ulterior, la 29 decembrie 2011 și la 18 decembrie 2012 întru executarea ordinului

ilegal emis de XXXXXXXXXXXX Gheorghe, ÎS „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” a achitat suma de 120,7 mii lei pentru lucrările topografo-geodezice și prospecțiuni inginero-geologice efectuate la obiectul denumit „Cartier locativ din com.Băcioi”.

7.2.Acțiunile intenționate, ale inculpatului XXXXXXXXXXXX Gheorghe Simion, au fost încadrate în baza art. 328 alin. (3) lit. b), d) din Codul penal ca săvârșirea excesului de putere, adică având calitatea de persoană cu funcție de demnitate publică a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale a intereselor publice, acțiuni soldate cu urmări grave.

8.În cadrul ședinței instanței de apel acuzatorul de stat Ivanov Mihail a concretizat învinuirea adusă lui XXXXXXXXXXXX Gheorghe *prin ordonanța din 28 septembrie 2017* potrivit căreia XXXXXXXXXXXX, deținând în baza Hotărârii Guvernului nr.638, din 04 noiembrie 2009, funcția de director general al Agenției „Moldsilva”, având calitatea de persoană cu funcție de demnitate publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(3) din Codul penal, în timpul îndeplinirii obligațiilor de funcție contrar prevederilor art.2 alin.(1); 6 alin. (4) al Legii cu nr.91-XVI din 05 aprilie 2007, „privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor”; art.8 din Codul silvic, care stipulau că terenurile din domeniul public sânt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, după cum urmează: nu pot fi înstrăinate, ci pot fi date numai în administrare, în concesiune, în arendă sau în locațiune în condițiile legii; nu pot fi supuse executării silite; asupra lor nu se pot constitui garanții reale; nu pot fi dobândite de terți prin uzucapiune; trecerea terenurilor din domeniul public în domeniul privat se face prin hotărâre de Guvern sau, după caz, prin decizie a consiliului raional, a Adunării Populare a unității teritoriale autonome Găgăuzia, a consiliului orășenesc (municipal), sătesc (comunal) dacă Constituția sau legea organică nu dispune altfel; de competența Guvernului ține realizarea administrării de stat a fondurilor forestier și cinegetic prin abilitarea autorității centrale de specialitate respective a administrației publice cu dreptul de a transmite în folosință terenurile fondului forestier proprietate publică, dar fără dreptul de a dispune de ele, intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în următoarele împrejurări:

La 10 noiembrie 2010, XXXXXXXXXXXX Gheorghe acționând cu intenție directă, fiind conștient despre faptul că conform prevederilor art.18 alin.(1) din Codul silvic, atribuirea terenurilor din fondul forestier pentru edificarea obiectelor (sedii de ocoale și cantoane silvice, blocuri de producție, construcții, locuințe, linii de comunicații etc.) în scopuri ce țin de gospodărirea fondului forestier se efectuează de autoritatea silvică centrală de comun acord cu autoritățile administrației publice locale, aflându-se în sediul Agenției „Moldsilva”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.124, a emis ordinul nr.279p „Despre asigurarea angajaților ramurii silvice cu spațiu locativ”, prin care s-a alocat un sector cu suprafața de 7,8 ha. din cadrul trupului de pădure „Aeroport” al ocolului silvic Durlești, (parcela 107 A, B, C, D) din cadrul IS „Chișinău” pentru construcția caselor individuale de locuit angajaților Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice - 2,2 ha, ÎS „Chișinău” - 1,4 ha, aparatului Central al Agenției „Moldsilva” și Comitetului Executiv al Federației „Moldsilva” - 1,49 ha. Obligând Directorul Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice Galupa Dumitru, să

organizeze și să desfășoare lucrările de proiectare a organizării interioare a teritoriului pentru complex.

Ulterior, la 29 decembrie 2011 și la 18 decembrie 2012, întru executarea ordinului ilegal emis de XXXXXXXXXX Gheorghe, Î.S. „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” a achitat suma de 120,7 mii lei, pentru lucrările topografo-geodezice și prospecțiuni inginero-geologice efectuate la obiectul denumit „Cartier locativ din com. Băcioi”.

În consecință, Î.S. „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” i-au fost cauzate daune în proporții deosebit mari.

8.1. Acțiunile intenționate ale inculpatului XXXXXXXXXX, au fost încadrate în baza art. 328 alin. (3) lit. b), d) din Codul penal – ca excesul de putere, adică având calitatea de persoană cu funcție de demnitate publică a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, acțiuni soldate cu urmări grave.

9. Astfel, fiind audiat în ședința instanței de apel **inculpatul Vdovii Gheorghe** a susținut declarațiile date anterior, potrivit cărora nu recunoaște învinuirea înaintată și a declarat că a activat în domeniul silviculturii timp de 35 de ani, dintre care 8 ani în funcția de Director General al Agenției „Moldsilva”, timp în care s-a condus de legislația de domeniu. În conformitate cu pct. 10 din Regulamentul de funcționare al Agenției Moldsilva, a avut dreptul în vederea emiterii ordinelor pentru atribuțiile Agenției Moldsilva, care este autoritatea publică centrală în domeniul Silviculturii. Conform art. 9 pct. 28 al Regulamentului dat Agenția Moldsilva are atribuții de stabilire a modului de folosire a pădurilor și terenurilor fondului forestier, adică trecerea acestora dintr-o categorie de folosință în alta în dependență de necesități. Privitor la ordinul nr. 279p din 10.11.2010, privind asigurarea angajaților cu spațiul locativ acesta a trecut toate etapele de elaborare precedente semnării lui. Locuințele ce urmau a fi construite, puteau fi doar sociale, doar pentru serviciu și cuvintele care au fost folosite locuințe individuale nicidecum nu necesită înțelegerea că ele sunt private. Pe terenul în cauză relieful este de așa natură încât casele multietajate nu puteau fi construite și necesita mai multe cheltuieli pe care Agenția „Moldsilva” nu le putea suporta. În fondul forestier, la inițiativa „Moldsilva” cu acordul administrației publice locale pot fi construite locuințe de serviciu pentru angajații din ramura silvică, orice altă construcție care nu are atribuție cu ramura silvică și angajații ei, poate fi îndeplinită numai cu excluderea terenului din fondul forestier de stat care se efectuează doar prin decizia de guvern. Menționează inculpatul că nu și-a depășit atribuțiile de serviciu prin emiteria acestui ordin. În perioada activității sale acest ordin nici nu a fost pus în executare, nu poate purta răspundere pentru ceea ce s-a petrecut după ce a plecat din funcția de director al Agenției care în calitate de entitate publică centrală este finanțată din bugetul public, surse proprii și alte venituri. Directorul general al Agenției „Moldsilva”, stabilește și aprobă indicii economico-financiari, fondatori ai cărora sunt Agenția „Moldsilva”. aceasta aprobă programul anual privind finanțarea activităților silvice, și cheltuielile de investiții capitale, la care se atribuie și construcțiile. Din planurile de finanțare a ramurii silvice pentru anii 2010-2011, se vede că nu sunt prevăzute careva cheltuieli capitale în construcții lucru care în opinia sa denotă că cu cheltuielile efectuate cu 7 ani după plecarea sa din funcție nu are careva atribuții, deoarece aceste cheltuieli nu pot fi efectuate fără avizul directorului general, respectiv dacă nu au fost avizate de către dânsul au fost avizate de către o altă persoană. Referitor la ordinul nr. 279 din 10.11.2010, în el este indicat construcția locuințelor sociale, însă nicăieri nu sunt numite careva cheltuieli, doar niște termeni care prevedeau obligațiuni ale specialiștilor Agenției „Moldsilva”, pentru a fi prezentate propuneri și soluții de îndeplinire a acestui proiect. Indică că necăutând la toate discuțiile cu referință la acest ordin, acesta nici nu a fost anulat.

În susținerea învinuirii aduse acuzarea a prezentat următoarele probe cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, verificate în apel și anume:

- declarațiile **martorului Galupa Dumitru**, date în cadrul ședinței instanței de apel, a declarat, că susține declarațiile date anterior potrivit cărora activând în calitate de director al Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice atribuțiile acestuia fiind executarea lucrărilor de cercetare silvică, conform statutului și prevederilor legale din actele legislative în vigoare. Referitor la ordinul privind executarea lucrărilor indică că la pregătire au participat și lucrătorii Institutului. Proiectul a fost prezentat la Agenție, în competența Agenției, conform legislației silvice se conține atribuția de a aproba modifica categoria de folosință a terenului din fondul forestier. Pentru efectuarea lucrărilor de proiectare care se preconizau a fi efectuate pe acest teren era nevoie de concretizat caracteristicile acestui teren. Persoanele care au fost la fața locului cunosc că terenul este amplasat pe traseul care duce spre aeroport, și acesta este supus alunecărilor de teren. În acest sens era absolut necesară stabilirea stării acestuia pentru orice tip de lucrări. Pentru a efectua aceste cercetări a fost angajat Institutul „Iprocom”. care a executat aceste lucrări, pentru care a fost achitata suma indicată de 120000 lei. Despre rezultatele primite s-a informat directorul general Ion Lupu și urma să fie luată decizia corespunzătoare, sau de continuare a lucrărilor de proiectare sau a altor decizii. Documentația de proiect este transmisă întreprinderii Silvice din Chișinău care este beneficiară al acestui teren. Suma de 120000 lei a fost restituită Institutului prin transferul executat de Moldsilva. Stipularea punctului 4 al ordinului era obligat să-1 execute. Ordinul este valabil până în prezent și nu a fost abrogat niciodată. Documentația se numește lucrări tehnico-geologice pentru cartierul locativ din comuna Băcioi. Contractul a fost încheiat de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice. Bani au fost transmiși de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice. La momentul încheierii contractului din 11.10.2011 și 05.12.2011 cit și ordinile de plată nr. 18.12.2012 au fost efectuate când director al Întreprinderii Moldsilva era d-nul Ion Lupu. La momentul transferului banilor și încheierii contractelor d-nul XXXXXXXXXX Gh. nu era la funcția de director, încheierea contractelor și prevederilor contractului este prerogativa Institutului, dar conducerea „Moldsilva” cunoștea despre continuarea lucrărilor de prospecțiune pe obiectul menționat. Consideră ca ordinul este legal și are valoare juridică, deoarece nu a fost emis nici-un alt act care ar abroga prevederile acestui ordin, iar conducătorii anteriori au confirmat interesul față de obiect și lucrările care urmau să fie efectuate. La momentul de față pe teren nu s-au făcut lucrări care ar schimba caracteristicile terenului sau destinația lui. Toate activitățile întreprinse au ținut de proiectare, și cunoașterea unor condiții pentru luarea deciziilor ulterioare. Viitorul complex se preconiza să fie doar de serviciu din motiv că terenul este în fondul forestier și înregistrat la oficiul Cadastral și schimbarea destinației nu era examinată și era imposibilă din situația prevederilor legale. Ordinul nu prevede sume concrete pentru executarea lucrărilor ci doar mecanismul de finanțare, care trebuia să fie elaborat de d-nul Platon care era responsabil de serviciile economico-financiare. Lucrări pe teren care ar schimba caracteristica terenului nu au fost executate. Conform ordinului la Institut au început activitățile de concretizare a colaboratorilor care au nevoie de îmbunătățire condițiilor de trai. La baza ordinului au participat lucrătorii de la amenajarea pădurilor care nu au condiții de trai, aceasta fiind o problemă mai veche și adresările colectivului de la Chișinău și aparatul Central. Decizia luată asupra terenului putea fi luată fără a schimba destinația terenului aceasta putea fi modificată doar prin Hotărâre de Guvern. Pentru spațiu locativ privat prevederile legale prevăd schimbarea destinației terenului forestier, iar pentru locuință de serviciu nu se cere schimbarea destinației terenului. Terenul dat se află în raza mun. Chișinău Contractul din f.d.118 dânsul l-a semnat. Motivele încheierii acestui contract erau elaborarea proiectului Cartierului locativ din com. Băcioi și anexa deviz nr.1 pentru lucrările tehnico-geologice a obiectivului locativ din com. Băcioi. Pentru proiectare și construcție era necesar eliberarea certificatului de urbanism. Certificat de urbanism se eliberează pentru terenul cu destinație forestieră cu schimbarea doar a categorici de folosință. Locuința de serviciu individuală a fost construită practic în

fiecare întreprindere silvică Cantoanele silvice sunt încăperi de serviciu La toate lucrările de amenajare efectua lucrări geodezice. La planșia pădurilor sunt efectuate lucrări geodezice, la drumuri forestiere, depozite finale. Atribuția de bază a Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice este amenajarea pădurilor, proiectări legate de alte lucrări în afara lucrărilor de amenajare și o mică parte de cercetare științifică. Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice nu are posibilitatea de a efectua prospecțiuni geologice pentru amenajări silvice din cauza lipsei de date, tehnicii speciale, a specialiștilor licențiați. Amenajările silvice sunt lucrări speciale și cazuri speciale când acestea sunt obiecte deosebite aceste prospecțiuni se comanda. (f. d. 29-31 Vol. III)

- declarațiile *martorului Botnari Fiodor Filaret*, date în cadrul ședinței instanței de apel, a declarat, că susține declarațiile date anterior potrivit cărora la 10.11.2010 activa în funcția de vice - director al Agenției „Moldsilva”. Cunoaște ordinul nr. 279 din 10.11.2010 care a apărut în urma discuțiilor care au avut loc în ramură între angajații ramuri, federației Sindicatelor și Conducerii Agenției. În ramura silvică existau probleme ce se referă la asigurarea cu spațiu locativ. Este o hotărâre comună a administrației și a Sindicatelor în urma necesității de asigurare cu spațiu locativ. Cea mai stringentă problemă este în mun. Chișinău și se referă la Gospodăria Silvică Chișinău. Institutul de Proiectări și amenajări Silvice, angajații aparatului central în total circa 300 de persoane care au cea mai mare necesitate de spațiu locativ, în marea majoritate tineri. Conform prevederilor codului Silvic art.18 sa selectat un sector, s-au făcut lucrările de delimitare și lucrările geologice fapt prevăzut prin ordin, un stadiu de profesabilitate pentru a cunoaște starea sectorului și dacă există posibilitatea de proiectare a construcțiilor inclusiv cu multe etaje. De Institutul de Amenajări Silvice, care dispune de specialiști pe unele poziții s-au solicitat implicarea instituțiilor specializate pentru obținerea documentației respective. Scopul general a fost și rămâne a avea în ramura silvică un complex locativ pentru asigurarea angajaților cu spațiu locativ de serviciu. Problema însă rămâne actuală și la momentul actual conducerea agenției intenționează să amplaseze în acest complex și un centru de instruire a cadrelor. Din lipsa de resurse financiare nu poate merge mai departe în proiectul respectiv, dar ceea ce s-a făcut până la momentul inclusiv cercetările geologice, reflectă o claritate că sunt posibile construcții pe terenul respectiv. Agenția Moldsilva a fost datoare să petreacă lucrări de delimitare și lucrări geologice pentru a putea iniția procedura respectivă. Prin acțiunile care s-au făcut nu s-a schimbat destinația terenului silvic, el rămâne la evidență în cadrul fondului forestier, fiind schimbată doar funcționalitatea, fapt prevăzut la art.18 al Codului Silvic. În general se prevedea construcția unui complex locativ de serviciu, dar prin termenul individual s-a avut în vedere că vor fi niște construcții separate, Institutul conchis de d-nul Galupa este o instituție specializată în cadrul ramurii. Institutul condus de d-nul Galupa a fost împuternicit de a efectua lucrările și el a purces la serviciile instituțiilor specializate. În cazul dat conducătorul institutului a îndeplinit cerințele ordinului, coordonând activitățile cu conducerea agenției. Din 2010-2014 bugetul agenției este de la 270 000 000,00 lei până la 320 000 000,00 lei anual. Nu poate fi vorba despre prejudiciul adus agenției, dar despre faptul că conducerea agenției întreprinde măsuri și problema rămâne actuală și la moment pentru a asigura angajații cu spațiu locativ. O parte din suma despre care se indică a fost destinată delimitării sectorului care sunt datori să o facă din oricare sector din fondul forestier, suma care nu are nimic cu spațiu locativ. Altă parte din sumă a mers la cercetările instituției specializate care nu poate fi atribuită ca fiind prejudiciu, doar în cadrul Institutului de cercetări și Amenajare activează 94 de persoane din care 62 sunt cu vârsta de până la 35 de ani și este o stringentă problemă de asigurare a acestora cu spațiul locativ. Despre careva prejudiciul nu poate fi vorba deoarece s-au făcut doar cercetări. Sunt niște intenții care stau la baza activităților de mai departe fără de care nu putea fi rezolvată problema. La moment problema nu este rezolvată, alte activități decât cele enumerate nu s-au făcut, deoarece se află la perioada de identificare a surselor financiare și la moment sunt în discuții cu colegii din Polonia care doresc să aducă aportul la construcția unui centru de instruire în cadrul ramurii silvice. Când vor fi obținute susținere financiară vor merge cu procedurile legale la soluționarea acestei probleme. Au fost examinate atribuirea sumelor și petrecerea lucrărilor la ședința consiliului de administrare și a fost propunerea către fondator de atribuire a sumelor respective. Pentru persoanele responsabile au fost stabilite competențele în cadrul ordinului. Locuiește în spațiul locativ de serviciu amplasat pe str. Calea Leșilor 69. Destinația terenului pe care este amplasat blocul locativ de serviciu în care locuiește este teren din fondul forestier întărit după întreprinderea silvică Chișinău. Ca mod de folosință este teren amplasat sub construcții și anume încăperi administrative. Ședința consiliului de administrare nu poate spune la ce dată a avut loc, urmează să ridice procesele-verbale ale ședințelor. Cunoaște că d-nul Galupa a coordonat activitatea sa, din acțiunile carele desfășoară în cadrul agenției Cunoaște raportul auditului despre activitatea agenției Moldsilva Cunoaște că în raportul dat. ordinul emis de inculpatul Vdovii este recunoscut ca unul ilegal. în acest sens a încercat să explice reprezentanților Curții de Conturi acțiunile și nu poate înțelege de ce au fost clasificate ca ilegale. Asupra faptului dat nu i s-au dat explicații concrete despre faptul care anume constituie ilegalitatea. Curtea de Conturi nu a făcut propunerea de anulare a ordinului respectiv. Odată ce ordinul nu a fost anulat el este în vigoare, dar careva prelungiri a termenului nu a fost efectuate. Au fost perfectate liste la nivel de Institutul de Amenajări Chișinău, aparatul Central și Gospodăria Silvică Chișinău dânsul nu era inclus în aceste liste, deoarece avea la acel moment spațiu locativ de serviciu. (f. d. 37-40 Vol. III)

- declarațiile *martorului Grosu Radu*, (f. d. 27-28 Vol. III)

- declarațiile *martorului Nagrudni Ludmila*, date în cadrul ședinței instanței de fond potrivit cărora a declarat că a activat în ramura silvică până în anul 2010. Per total, martorul a confirmat ca anume organul sindical a fost cel care inițiat procesul respectiv. Despre necesitatea atribuirii acestor loturi de teren, dânsa personal s-a adresat către Gh. Vdovii care a promis că va soluționa problema dată, ceea ce a și făcut, din câte cunoaște terenul silvic nu a fost distribuit din balanța silvică, nici la ziua de azi nu se cunoaște care este soarta acestui teren. Cunoaște că a fost emis de către Agenția "Moldsilva" un ordin privind repartizarea și distribuirea terenului. (f. d. 24-26 Vol. III)

Volumul 1.

- Raportul auditului gestionării patrimoniului public de către Agenția.. Moldsilva" și întreprinderile din subordine pe anii 2011- 2012. Curtea de conturi costată că Agenția a alocat printr-un ordin din 2010 un teren cu suprafața de 7,8 ha din intravilanul trupului de pădure „ Aeroport” DIN GESTIUNEA Î.S.S Chișinău, pentru construcția caselor individuale ale angajaților ICAS, ISS Chișinău și ai aparatului central al Agenției. Curtea de conturi susține că o atare situație contravine art. 18 alin. (1) din Codul silvic. În legătură cu emiterea ordinului respectiv au fost cheltuiți nejustificat 120.7 mii lei; (f. d. 12)

- ordinul din 10.11.2010 semnat de inculpatul XXXXXXXXXXX Gh.; (f. d. 15)

- contract nr 14 de achiziționare a serviciilor din 11.10.2011, se achiziționează servicii de proiectare, suma contractului este stabilită în lei moldovenesti și constituie 33660 lei; (f. d. 20)

- Actul coordonării prețului contractual al producției de proiect intra ÎPROCUM și ICAS suma este 33660 lei; (f. d. 24)
- descrierea stațiunii și arboretului al ocolului silvic Durlești. terenul forestier din preajma comunei Băcioi; (f. d. 55-63)
- extras din harta ocolului silvic Durlești. Trupul de pădure „ Aeroport” Suprafața de 7,83 ha; (f. d. 64)
- proces-verbal de audiere a martorului Grosu Radu din 26 martie 2014 care declară că într-adevăr așa ordin însă la agenție nu se păstrează; (f. d. 74-75)
- Hotărârea nr 638 din 4.11.2009 cu privire la numirea în funcție a d-lui Gheorghe XXXXXXXXXXX; (f. d. 79)
- Hotărârea nr 269 din 20.04.2011 cu privire la eliberarea din funcție de director general al Agenției „Moldsilva”, d-ul Gheorghe XXXXXXXXXXX; (f. d. 80)
- proces-verbal de audiere a martorului Galupa Dumitru din 07.04.2014; (f. d. 92)
- proces-verbal de ridicare din 01.04.2014 și anume de la ISCAS au fost ridicate 16 acte .. (f. d. 108)
- proces-verbal de examinarea a obiectului din 08.04.2014. au fost examinate actele care au fost ridicate de la ICAS; (f. d. 110)
- ordinul 279 p din 10.11.2010 emis de directorul general Agenției de stat Moldsilva prin care se dispune alocarea sectorului cu suprafața 7.83 ha 8 ha din intravilanul trupului de pădure „ Aeroport” DIN GESTIUNEA I.S.S Chișinău, pentru construcția caselor individuale ale angajaților ICAS(f. d. 115),
- contract nr 8147/1 pentru crearea producției de proiect. Beneficiar este ICAS, proiectant este IPROCUM, se obligă să presteze servicii tehnice de proiectare, suma contractului fiind de 87 048 lei; (f. d. 118),
- deviz nr 1 pentru lucrări tehnico-geologice, Cartier locativ din corn. Băcioi (f.d.119),
- planul calendaristic de lucru (f. d. 120),
- contract nr.14 de achiziționare a serviciilor din 11.10.2011 se achiziționează servicii de proiectare, suma contractului constituie 33660 lei(f. d. 121),
- descrierea statutului și arboretului pe suprafața forestieră din com.Băcioi; (f. d. 126-132),
- informația despre tragerea la răspundere penală a inculpatului XXXXXXXXXXX Gheorghe. anterior nefiind tras la răspundere penală (f. d. 136),
- Extras din registrul de Stat al Populației, fișa personală; (f. d. 137),
- proces-verbal de audiere a martorului Nagrudnii Ludmila din 17.06.2014 (f. d. 167),
- cerere de chemarea în judecată semnată de către procurorul în procuratura Anticorupție Mihail Ivanov, reclamant Agenția „Moldsilva”, pârât învinuitul XXXXXXXXXXX Gheorghe. Suma care se solicită a fi încasată este 120 708.0 lei (f. d. 185),

Volumul 2

- Act privind rezultatele inspecției financiare tematice efectuate la întreprinderea de Stat „ Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice” din 26.06.2014. Pentru lucrurile contractate și recepționate de la Iprocom conform contractelor sus menționate ICAS a achitat 120 708,0 lei în următoarea ordine: Dispoziție de plată nr 635 din 13.11.2011 la suma de 16839,0 lei, Dispoziție de plată nr 744 din 18.12.2013 la suma de 71048.0 lei. dispoziție de plată nr 82 din 29.12.2012 n sumă de 32830, lei (f.d.1).

Analizând probele prezentate în susținerea învinuirii aduse, Colegiul penal ajunge la concluzia, că inculpatul urmează a fi achitat de comiterea infracțiunii imputate, or, vinovăția acestuia nu este dovedită și anume lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. b, d) Cod penal, or n-a fost dovedită intenția acestuia de a comite infracțiunea și consecințele acesteia, elementul obligatoriu de cauzare a unui prejudiciu considerabil, la caz urmări grave unei persoane juridice sau fizice.

Colegiul penal reține că organul de urmărire penală nu a indicat în învinuirea formulată prin rechizitoriul atribuții concrete, acordate prin lege, cu reproducerea textului prescripțiilor conținute în această, limitele cărora se presupune că în mod vădit le-ar fi depășit inculpatul. Nici o normă de drept material menționat în învinuirea adusă inculpatului nu conține referire la drepturi și atribuții proprii funcției deținute de acesta, iar actul de învinuire nu conține referire directă și concretă la *lege care se pretinde a fi depășită, inclusiv norma care reglementează atribuțiile de serviciu*, pe când la caz, atribuțiile de serviciu ale inculpatului erau reglementate prin Regulamentul aprobat în baza Hotărârii Guvernului nr.150 din 02.03.2010 (publicat în Monitorul Oficial nr.33 din 05.03.2010).

Colegiul penal reține că emiterea ordinului ca acțiune imputată inculpatului, nu constituie o faptă ilegală, ori actul administrativ nr.279/p din 10.11.2010 aprobat de acesta reprezintă o manifestare juridică unilaterală de voință, fiind un instrument prin care cel din urmă își realizează atribuțiile proprii, mai mult ca atât acest act nu conține prevederi imperative cu privire la contractarea de ÎS Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice (ÎS ICAS) lucrărilor topografo-geodezice și prospecțiuni inginero-geologice, dar pune sarcina de perfectare a documentelor de proiectare pe seama gestionarului de teren, care este întreprinderea silvică de stat Chișinău (ÎSS Chișinău).

Colegiul penal remarcă că constatarea instanței de fond referitoare la obligarea directorului IS ICAS D.Galupa de a desfășura lucrări de proiectare este una neîntemeiată ori în conformitate cu prevederile p.3; p.3.3 al ordinului vizat organizarea și desfășurarea lucrărilor de proiectare pentru Complexul locativ social pentru lucrătorii din ramura silvică urma să fie efectuată de către directorul Întreprinderii Silvice "Chișinău" D.Boaghe, și nu de către D.Galupa, ultimului fiind încredințată amenajarea interioară a teritoriului Complexului (*ridicări în plan, elaborarea planurilor, schițelor primare etc.*). În asemenea circumstanțe se constată lipsa legăturii logice și de cauzalitate în actul de învinuire și sentința, or, circumstanțele faptei pretinse a fi criminale, constatate la pct.3 din sentință contravin circumstanțelor descrise la pct.2 din sentință, în special a celor identificate prin sintagma „obligând directorul Institutului ... Galupa Dumitru, să organizeze și să desfășoare lucrările de proiectare a organizării interioare a teritoriului pentru complex”, pe când cheltuielile enunțate în pct.3 al sentinței nu au avut menirea să asigure efectuarea lucrărilor indicate în pct.2 al sentinței, dar altor lucrări – topografo-geodezice și prospecțiuni inginero-geologice, ce se confirmă prin declarațiile inculpatului, a martorilor și a înscrisurilor din dosar.

În acest sens Colegiul penal constată că Curtea Constituțională în hotărârea sa din 27 iunie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal în pct.pct.85, 89 constată că instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale este obligată să stabilească *cu certitudine* urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului, or, potrivit art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. De altfel, atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind „*interesul public*”, *in abstracto*, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate și totodată constituie o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei, contrar prevederilor art.3 alin.(2) din Codul penal, iar persoana publică este privată de posibilitatea de a determina fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate. Concluzionând cele menționate, Curtea Constituțională a reținut că utilizarea în art.328 alin.(1) din Codul penal a noțiunii „*intereselor publice*”, care constituie o noțiune generică, ce nu poate fi definită, încalcă articolele 1 alin.(3) și 22 din Constituție [*principiul legalității incriminării și pedepsei penale*], precum și articolul 23 din Constituție [*calitatea legii penale*].

Verificând materialele cauzei Colegiul penal reține că nici organul de urmărire penală în învinuirea formulată prin rechizitoriul și nici instanța de judecată în sentința pronunțată, nu au constatat elementul componentei de infracțiune imputate inculpatului – cauzarea prejudiciului material, ori, existența acestui element este necesară și obligatorie unei componente de infracțiune materiale, iar conform dispozițiilor art.394 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu, *descrierea faptei criminale, considerate ca fiind dovedite*, ceea ce impune indicarea tuturor elementelor constitutive, cum ar fi fapta pretinsă a fi criminală, consecințele sub forma de prejudiciu cauzat victimei și legătura causală între acțiunea și consecințele survenite, dar au efectuat o simplă transpunere a dispoziției normei penale incriminate fără a constata corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal constată că pretinsele prejudicii indicate la pct.27 din sentință nu se regăsesc în rechizitoriu, în materialele cauzei lipsind careva probe relevante, că urmare acțiunilor inculpatului au fost prejudiciate careva persoane fizice și în această parte cât învinuirea atât și sentința supuse verificării, nu rezistă critică în partea constatării cauzării daunelor considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice. Lipsa constatării existenței a daunei, a persoanei prejudiciate, a gradului, a caracterului acestuia duce la imposibilitatea constatării legăturii cauzale între acțiunile făptuitorului și consecințelor prejudiciabile pretinse ca fiind survenite, ceea ce duce la imposibilitatea pronunțării unei sentințe întemeiate și motivate, ori afirmațiile instanței de fond precum că prin acțiunile sale inculpatul Gh.XXXXXXXXXXX a cauzat prejudiciul AS "Moldsilva" în suma de 120708 lei, nu-și găsesc confirmare prin materialele cauzei, ori ordinul de plată nr.382 din 26 iunie 2014 pentru suma de 125 mii lei nu a fost semnat de inculpatul Gh.XXXXXXXXXXX care deja mai bine de 3 ani nu exercita funcțiile de director și nu a putut să influențeze procese în cadrul AS Moldsilva, și în temeiul acestui transfer nu este indicat ordinul nr.279p emis de Gh.XXXXXXXXXXX, iar conducătorul acestei autorități dispunea de libertatea decizională deplină ca să nu sancționeze plata respectivă sau să anuleze ordinul nr.279p, emis de predecesorul său din diverse motive.

Colegiul penal conchide că în lipsa constatării persoanei prejudiciate, daunei și caracterului acesteia, nu este posibil de stabilit calificativul imputat inculpatului ca cauzare de urmări grave. Mai mult ca atât, lipsește constatarea cuantumului, descrierea formei, caracterului, naturii urmărilor grave, incriminate inculpatului în cazul dat, ceea ce impune excluderea și acestui element calificativ, precum și nu se indică subiectul care a suferit acesteia urmări.

La caz se constata ca procurorul a înaintat inculpatului o învinuire neclară, neconcretă și lipsită de suportul legal, fapt ce contravine principiului legalității prevăzut de art.7 Cod de procedură penală, principiului asigurării dreptului la apărare stipulat în art. 17 Cod de procedură penală, art. art. 23, 26 din Constituție și art. art. 6 alin.(3) lit. a) CEDO, care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată, în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa.

Colegiul respinge concluziile instanței de fond care a dedus că probele administrate, în special declarațiile martorilor audiați, confirmă vinovăția inculpatului, ori declarațiile martorului Galupa Dumitru, Botnari Fiodor, Grosu Radu și Nagrudni Ludmila în coroborare demonstrează scopul ordinului emis, că a fost îndreptat spre crearea fondului locativ de serviciu pentru angajații ramurii; privind lipsa persoanelor juridice prejudiciate, și anume ÎS ICAS sau ÎSS Chișinău, sau bugetului autorităților publice conduse de inculpat – AS Moldsilva; privind păstrarea terenului vizat ca partea a fondului silvic de stat și nemodificarea regimului juridic al acestuia; caracterul oneros și reciproc benefic al contractului între ÎS ICAS și ÎS IPROCUM, și utilizarea rezultatelor lucrărilor contractate de IS ICAS în cadrul lucrărilor de amenajare silvică efectuate în cadrul ISS Chișinău în perioada ulterioară, ce demonstrează utilitatea lucrărilor contractate. Din declarațiile Galupa Dumitru, Botnari Fiodor rezultă că nu au fost identificate temei de intervenire în vederea anulării ordinului nr.279p din 10 noiembrie 2010 emis de directorul general AS Moldsilva Gh.XXXXXXXXXXX motivul din care nimeni nu a procedat la anularea, revizuirea sau modificarea lui, considerându-l drept legal, fapt confirmat prin înscrisul semnat de directorul AS Moldsilva Iu. Apostolachi. Din declarațiile martorului D.Galupa rezultă că asigurarea cu spațiu locativ a specialiștilor de ramură cum este prevăzut în ordinul nr.279p din 10.11.2010, este o procedură obișnuită, practică până la numirea în funcție a inculpatului, cât și după plecarea sa din această funcție, dovadă servind că locuințe de serviciu au fost construite practic în fiecare întreprindere silvică, ceea ce confirmă lipsa caracterului vădit al pretinsei depășiri a drepturilor și atribuțiilor prevăzute de lege în acțiunile sale și lipsa intenției criminale. În context, se evidențiază relevanța informației care se regăsește în Scrisoarea Agenției Relații Funciare și Cadastru nr.36/01-

08/1426 din 02.09.2015, prin care se atestă că pentru edificarea unor obiecte legate de gospodărirea fondului forestier, inclusiv proiectarea și construcția locuințelor este necesară decizia autorității administrative centrale pentru silvicultură care este AS Moldsilva.

Colegiul penal va respinge, ca contrară prevederilor art.326 al.1) Cod procedură penală, ordonanța înaintată de procuror în cadrul ședinței instanței de apel, privind concretizarea învinuirii - de fapt fiind o ordonanță de modificare a acesteia în sensul agravării, or, în învinuirea de bază înaintată la urmărirea penală, inclusiv prin rechizitoriu, inculpatului i-a fost înaintat semnul calificativ – cauzarea de daune considerabile – ”intereselor publice”, cauza fiind judecată în aceste limite, conform prevederilor art.325 Cod procedură penală, iar după declararea neconstituțională a sintagmei ”cauzarea de daune considerabile intereselor publice” de către Curtea Constituțională din 27.06.2017, după examinarea cauzei în apel, nu poate fi acceptată modificarea învinuirii în sensul agravării, or, la caz lipsește apelul procurorului.

Potrivit art. 325 Cod procedură penală judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Articolul 326 al (1) Cod procedură penală stipulează, că procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, aducând la cunoștință inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire. În asemenea situație, instanța, la cererea inculpatului și a apărătorului lui, acordă termen necesar pentru pregătirea apărării de noua învinuire, după ce judecarea cauzei continuă. ***În instanța de apel, procurorul poate modifica acuzarea în sensul agravării doar în cazul în care a declarat apel.***

Astfel, Colegiul reține că modificarea învinuirii nu se admite în sensul agravării ei, din motiv că aceasta ar leza substanțial dreptul inculpatului la un proces echitabil (învinuirea respectivă nu parcurge triplul grad de jurisdicție). Deși se recunoaște că o instanță de apel are dreptul incontestabil de a recalifica faptele, însă ca această recalificare să fie compatibilă cu Convenția, acuzatului trebuie să-i fie acordată posibilitatea de a-și exercita drepturile la apărare în mod concret, efectiv și în timp util și numai în cazul când acesta o face procurorul care a cerut această modificare în prima instanță și a concretizat în apel această situație de drept (Cauza Pelissier și Sassi v. Franța, cererea nr.25444/94) din 25.03.1999, § 62)³.

Colegiul penal conchide din textul ordonanței de modificare a învinuirii criticate că fapta inculpatului a fost reîncadrată de către procuror participant în instanța de apel drept exces de putere, spre deosebire de învinuirea formulată în rechizitoriul, fapt ce în cumul cu cele notificate mai sus, afectează dreptul inculpatului la apărare garantat de art.17 Cod de procedură penală, art. 26 din Constituție și art.6 par.(3) CEDO, dreptul de a beneficia de gradul triplu al jurisdicției, ori învinuirea adusă inculpatului în instanța de apel a fost una imprvizibilă după cum a invocat partea apărării.

Colegiul penal conchide că modificarea învinuirii în instanța de apel în acest caz contravine prevederilor art.art. 325, 326 alin.(1) Cod procedură penală, lipsind apelul procurorului în latura penală declarat. Astfel, contestând sentința doar în latura civilă, procurorul nu a avut temei să formuleze alte acuzații, care pot influența defavorabil situația inculpatului.

Se reține, că acuzațiile din rechizitoriul în ansamblu nu rezistă critică deoarece, pe lângă argumentele aduse în apelurile părții apărării privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, prin Hotărârea Curții Constituționale din 27 iunie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau”, momentul din care acest element constitutiv al componenței incriminate decade de drept din învinuirea adusă, deși și nici nu a existat de fapt până la 27 iunie 2017 în această cauză.

Astfel, Colegiul penal reține, că la caz în învinuire lipsesc careva persoane fizice, sau juridice, în calitate de persoana prejudiciată în această cauză, fapte ce condiționează lipsa elementului constitutiv al infracțiunii imputate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal reține, că în perioada an 2012, când a fost efectuat transferul bănesc menționat de procuror, inculpatul XXXXXXXXXX GH. nu era deja în funcția de director, și consecințele ce au survenit, au avut loc în rezultatul contractului de prestări servicii și ordinului al directorului, care a fosta angajat ulterior eliberării inculpatului.

Astfel, se constată lipsa unei legături de cauzalitate directe dintre ordinul emis ilegal de către inculpat și consecințele prejudiciabile survenite pentru AS „Moldsilva” în vara anului 2014, deoarece ordinul de plată nr. 382 din 26 iunie 2014 (prin care AS „Moldsilva” a achitat suma de 120708 lei către ÎS „Institutul de Cercetări si Amenajări Silvice” (f.d. 183, vol.I)) nu a fost semnat de inculpatul XXXXXXXXXX Gheorghie, care deja mai bine de 3 ani nu exercita funcții în cadrul AS „Moldsilva”.

Colegiul penal constată că procurorul participant în instanța de apel fiind obligat în virtutea art.7 alin.(6) Cod procedură penală să respecte jurisprudența Curții Constituționale, a ignorat constatările celei din urmă, care în Hotărârea sa din 27 iunie 2017 statuează în pct.102 că, până la instituirea de către legiuitor a unui prag valoric al daunelor esențiale și considerabile, mărirea acestora va constitui limitele care se încadrează între daunele în proporții mici și daunele în proporții mari, ceea ce în raport cu învinuirea adusă inculpatului în ședința de judecată din 28 septembrie 2017 constituie încă un argument ce justifică respingerea acestui act procedural, ori acuzarea a incriminat inculpatului cauzarea concomitentă daunelor considerabile și daunelor în proporții deosebit de mari, calificând ulterior acestea ca urmări grave, fără a ține cont de faptul că suma de 120,7 mii lei la momentul efectuării transferului și, respectiv, la momentul consumării infracțiunii pretinse ca fiind comise de inculpat, nu constituie proporții deosebit de mari prin prisma art.126 Cod penal în redacția actuală, care constituia la zi suma de 134 mii lei. Aceeași eroare afectează și învinuirea expusă în rechizitoriul în această cauză, ceea ce contravine constatărilor Curții Constituționale menționate mai sus, ori inculpatului i s-a incriminat cauzarea daunelor considerabile și urmărilor grave.

Colegiul penal conchide că în lipsa constatării persoanei prejudiciate, daunei și caracterului acesteia, nu este posibil de stabilit

calificativul imputat inculpatului ca cauzare de urmări grave. Mai mult ca atât, lipsește constatarea cuantumului, descrierea formei, caracterului, naturii urmărilor grave, incriminate inculpatului în cazul dat, ceea ce impune excluderea și acestui element calificativ, precum și nu se indică subiectul care a suferit acestea urmări.

Se reține, că în învinuirea adusă lui XXXXXXXXXX Gh. pe data de 28 septembrie 2017 nu este specificat expres care este suma prejudiciului, dar se specifică că a avut loc un transfer bănesc între doi agenți economici în temeiul unui contract valabil, și nu este specificat ce sumă din acest cuantum transferat de un agent economic celuilalt pentru serviciile procurate, constituie prejudiciul efectiv, ori a avut loc o tranzacție contractuală, economică, rezonabilă, echivalentă și benefică pentru ambii.

Colegiul penal reține că procurorul nu a indicat în rechizitoriu motivul din care transferul bănesc îndeplinit de ÎS ICAS în executarea actului juridic civil cu titlu oneros încheiat cu ÎS „IPROCOM” pentru serviciile solicitate, se consideră o faptă criminală care este imputabilă inculpatului, dacă această acțiune nu a fost sancționată de inculpatul, a avut loc după demisia sa, și de ce această sumă constituie prejudiciu, dacă ÎS „ICAS” a recepționat o contravaloare echitabilă ai serviciilor contractate pe care și a reflectat în evidența contabilă în calitate de active, și nu a susținut prejudicierea intereselor sale.

Astfel, declarând neconstituțională sintagma „interese publice” la caz lipsește elementul constitutiv al infracțiunii prevăzut de art. 328 al. 3 lit. b) d) cod penal. Or, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat

(materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: „cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

Colegiul penal reține că, în timp ce caracterul prejudiciabil al infracțiunii este determinat de obiectul juridic protejat, constituind semnul calitativ al infracțiunii, gradul prejudiciabil depinde de gravitatea faptei săvârșite (valoarea daunei, forma vinovăției, motivul, scopul etc.), fiind un semn cantitativ. Or, lipsa unor criterii clare, previzibile și accesibile pentru aprecierea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal determină organele judiciare de a aprecia impactul concret al acțiunilor persoanelor publice asupra unei valori abstracte protejate de legea penală precum este „interesul public”.

Astfel. Colegiul menționează că, organele de drept nu se pot substitui legiuitorului în concretizarea laturii obiective a infracțiunii, realizând astfel competențe specifice puterii legiuitoare. În Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016, făcând referire la jurisprudența Curții Europene, Curtea a statuat că: „Atunci când un act este privit ca infracțiune, judecătorul poate să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (§ 63).”

Totodată faptul, că învinuirea de bază care a fost înaintată prin rechizitoriu, a fost înaintată inculpatului doar prin cauzarea de daune considerabile intereselor publice, sintagma care a fost recunoscută neconstituțională conform hotărârii Curții Constituționale nr.22 din XXXXXXXXXX privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal, iar ordonanța de modificare a învinuirii înaintată inculpatului în instanța de apel nu poate fi luată în considerare or, aceasta a fost înaintată cu încălcarea prevederilor art. 325 CPP or, înaintarea învinuirii în sensul agravării se înaintează în instanța de fond, condiționează lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.328 al.3 lit.b) și d) Cod penal, circumstanțe, care confirmă argumentele apărării, preluate de Colegiul penal, considerând necesar de a casa sentința adoptată, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind achitarea inculpatului XXXXXXXXXX din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.328 al.3 lit.b) și d) Cod penal.

Conform art.8 alin.(3), 24 alin.(2), 325 alin.(1), 389 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii interpretându-se doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii, care dacă nu au fost înlăturate, se interpretează în favoarea persoanei acuzate.

Motivele care stau la baza deciziei instanței de apel în favoarea inculpatului exclud posibilitatea admiterii apelului declarat de acuzatorul de stat în latura civilă, colegiul considerându-l drept neîntemeiat, pasibil de a fi respins, ori lipsa vinovăției de comiterea faptei imputate exclude răspunderea civilă al inculpatului.

Totodată, ținând cont de circumstanțele enunțate mai sus, Colegiul penal va respinge nefondat apelul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura anticorupție, Mihail Ivanov, or, argumentele acestuia sunt irelevante, la caz fiind stabilite temeiuri pentru adoptarea unei sentințe de achitare, fapte ce condiționează respingerea acțiunii civile, înaintate.

În baza celor expuse, conducându-se de prevederile art.415 al.1 pct.2), art. 417-418 Cod procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura anticorupție, Mihail Ivanov.

Se admite apelul declarat de către avocatul Ion Vicol în interesul inculpatului XXXXXXXXXX Gheorghe, inculpatul

Se admite apelul declarat de către avocatul Ion Vlăci în interesul inculpatului XXXXXXXXXXX Gheorghe, inculpatul XXXXXXXXXXX Gheorghe, și apelul suplimentar a avocatului Munteanu Anatolie în interesele inculpatului XXXXXXXXXXX Gheorghe.

Se casează integral sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 iulie 2015 în cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXXXXX Gheorghe Simion și se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanța după cum urmează:

XXXXXXXXXX se achită de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.b), d) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

Măsura preventivă inculpatului XXXXXXXXXXX Gheorghe se anulează.

Decizia este executorie de la adoptare, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție a R. Moldova în termen de 30 de zile de la pronunțarea motivată a acesteia.

Decizia motivată pronunțată public la data de **12 decembrie 2017** orele 14.00.

Președintele ședinței, judecător

Cobzac Elena

Judecători

Ouș Ludmila

Teleucă Stelian